

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/351/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115222338
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8115222338.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobkyne: L. Z., J.. XX.XX.XXXX, G. Y. XXX, zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66 proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35807598, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 160 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

U r č u j e , že zmluvná podmienka v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 802002043 dňa 2.9.2013 uvedená v bode 2 - administratívny poplatok vo výške 94,75 Eur za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou je n e p r i j a t e ľ n ú z m l u v n ú p o d m i e n k u .

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 418,78 Eur, na účet jej právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa žalobou zo dňa 26.8.2015 sa domáhala určenia, že zmluvná podmienka v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 802002043 zo dňa 2.9.2013 uvedená v bode 2 - administratívny poplatok vo výške 94,75 Eur za administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou je neprijateľná. Druhým výrokom sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 160 Eur, žalobu odôvodnila tým, že dňa 2.9.2013 uzavrela so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo výške 200 Eur za poplatok 94,75 Eur a úrok 39,15 % ročne, ktorý činil 65,25 Eur. Poukázala na to, že žalovaný jej neposkytol reálne plnenie za tento poplatok, ktorého predmet je neurčitý, keďže nedá sa zistiť o aké administratívne plnenie sa jedná. V súvislosti s potrebou poskytnutia reálneho plnenia za poplatok poukázala na závery vyslovené v rozsudku SD EU C-143/13 zo dňa 26.2.2015.

Podľa žalobkyne napadnutá zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorá spočíva v tom, že žalovaný si nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú ich zákazníkom vopred známe, ani len svojim okruhom, kedy výška tohto poplatku prevyšuje sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako úrok a navyše je neprijateľné, aby poplatok za „niečo ako technickú podporu“ závisel na výške poskytnutého úveru. Žalovaný vôbec nevysvetľuje prečo žiada vyšší poplatok od zákazníka, ktorý si požičiava vyššiu sumu, ako od toho, ktorému požičiava menej.

Žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyňa zdôvodnila tým, že v zmluve absentuje povinný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z.z. t.j. výšky, počet a termíny splátok istiny, úrokov a

iných poplatkov a preto úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona. Žalovaná za úver vo výške 200 Eur tak uhradila žalovanému 360 Eur, preto žalovala o vyplatenie rozdielu t.j. 160 Eur podľa § 451 Občianskeho zákonníka.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Jeho vyjadrenie bolo zrejme formulárove spracované, pretože tvrdenia v ňom nekorešponujú so žalobou a zistenými skutočnosťami. Žalovaný totiž vysvetľuje postup pri splatení úveru pred jeho splatnosťou tvrdiac, že úver bol splatený predčasne, hoci zo zmluvy vyplýva opak, mal byť totiž splatený 23.6.2014 a splatený bol až 3.9.2014. V ďalšej časti sa zaoberá výpočtom RPMN, hoci žalobkyňa sa o tejto záležitosti nezmieňuje. V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že v zmluve bolo RPMN vo výške 102,45 %, pričom ide o hodnotu vypočítanú pre prípad, ak by úver bol splatený jednou splátkou. Pri plnení v splátkach je RPMN 307,27%, ktoré bolo uvedené v dohode o splátkach podpísanej oboma účastníkmi v deň uzavretia úverovej zmluvy, ktorá tvorí jej súčasť. Všetky potrebné náležitosti zmluvy boli obsiahnuté a preto nesúhlasil so žalobkyňou, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Ohľadom žalovaného poplatku žalovaný zdôraznil, že ten bol v zmluve jasne uvedený hneď pri sume poskytnutého úveru, teda žalobkyňa musela vedieť posúdiť hodnotu protiplnenia. Slovenská právna úprava pripúšťa poplatok za spracovanie zmluvy. Žalovaný ďalej poukázal na § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení od 1.11.2008, podľa ktorého odplata za spotrebiteľský úver nesmie podstatne prevyšovať odplatu na finančnom trhu v obdobných prípadoch, čo znamená, že relevantné sú údaje nielen z bánk, ale aj nebankových subjektov. Poukázal pritom aj na rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe 12Cmo 95/05, podľa ktorého pri porovnaní úrokových sadzieb u nebankových subjektov nie je možné, vzhľadom na vyššie podnikateľské riziko, porovnávať úrokové sadzby bánk.

Žalovaný nesúhlasil ani so žalobou o vydanie bezdôvodného obohatenia, ku ktorému podľa neho nedošlo. Zmluva je platná a nikdy neodpadol právny dôvod na jej plnenie.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, písomným vyjadrením žalovaného, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 2.9.2013, dohodou o plnení v splátkach zo dňa 2.9.2013, splátkovým kalendárom a zistil tento skutkový stav:

Účastníci uzavreli dňa 2.9.2013 formulárovú zmluvu o spotrebiteľskom úvere pod č. 802002043, ktorou žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyňu ako dlžníčke bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 200 Eur s dohodnutou úrokovou sadzbou 39,15 % ročne, čo činí 65,25 Eur a s administratívnym poplatkom vo výške 94,75 Eur - administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Celkové náklady spotrebiteľa tak boli vyčíslené na 160 Eur. Žalobkyňa mala žalovanému zaplatiť 360 Eur do 23.6.2014. V zmluve je uvedené RPMN 102,45% a jeho priemerná hodnota 49,13%. V zmluve nie je ani zmienka o uzavretí dohody o splátkach. Tá je uzavretá na osobitnej listine podpísanej účastníkmi v ten istý deň ako úverová zmluva, t.j. 2.9.2013. Uvedenou dohodou bola zmenená úverová zmluva číslo 802002043 tak, že žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť žalovanému sumu 360 Eur v 10 mesačných splátkach po 36 Eur počnúc dňom 23.9.2013. V tejto dohode je RPMN uvedené vo výške 307,27%.

Žalobkyňa platila v splátkach, poslednú uhradila dňa 3.9.2014 a celkovo zaplatila žalovanému 360 Eur.

Úverovú zmluvu je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 10.6.2013 do 30.4.2014).

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. j/ je uvedená ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930>>/, <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930>>/ a y/.

Súd zdôrazňuje, že údaj o RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu teda spotrebiteľovi stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré v zákona č. 129/2010 Z.z. sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve spomínaný údaj chýba, keďže nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN a preto je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Už aj z toho dôvodu bolo opodstatnené žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovieť. Žalobkyňa totiž mala žalovanému zaplatiť len sumu 200 Eur, ktorú brala ako úver a keďže mu zaplatila až 360 Eur, bolo dôvodné zaviazať žalovaného k zaplateniu sumy 160 Eur predstavujúcej jeho bezdôvodné obohatenie v dôsledku plnenia bez právneho dôvodu podľa § 451 a násl. Občianskeho zákonníka.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Pri žalobe o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky súd neskúma naliehavosť právneho záujmu, keďže ide o osobitný druh žalôb vyplývajúci z právneho predpisu, v danom prípade z § 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 3 ods. 3 citovaného zákona každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 citovaného zákona proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa § 153 ods. 3 O.s.p. súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Neprijateľné zmluvné podmienky sú demonštratívne uvedené v § 53 ods. 4 OZ a medzi nimi pod písm. t/ je uvedené, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Súd zastáva názor, že sporný poplatok nie je vylúčený zo súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle § 53 ods. 1 OZ, pretože nepredstavuje hlavný predmet plnenia. Za hlavný predmet plnenia v zmysle európskej judikatúry sa považujú podmienky, ktoré upravujú základné plnenia zmluvy a ktoré ju ako také charakterizujú (napr. rozsudok *Caja de Ahorrosy Monte de Piedad de Madrid*, EÚ:C:2010:309, bod 34).

Administratívny poplatok dohodnutý v úverovej zmluve rozhodne nie je základným plnením zmluvy, a preto nepredstavuje jej hlavný predmet plnenia.

Druhý prípad vylúčenia súdnej kontroly je nie samotná cena, ale primeranosť ceny na jednej strane a tovaru a služieb na druhej strane ako protiplnenie (napr. rozsudok *C-26/13* zo dňa 30.4.2014 vo veci *Arpád Kásler, Hajnalka Káslerné Rábai* proti *OTP Jelzalogbank Zrt*, bod 54).

Podmienky, týkajúce sa protihodnoty, ktorú dlhuje spotrebiteľ veriteľovi alebo ktorá má vplyv na skutočnú cenu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť veriteľovi, teda v zásade nepatria do tejto druhej kategórie podmienok vylučujúcich súdnu kontrolu, s výnimkou otázky, či je výška protihodnoty alebo cena, ktorá je dohodnutá v zmluve primeraná službe veriteľa (rozsudok *C-143/13* z 26.2.2015 vo veci *Bogdan Matei, Iona Ofelia Matei* proti *SC Volksbank Romania SA* bod 55, 56).

Súd v danom prípade neskúmal sporný administratívny poplatok z pohľadu primeranosti jeho výšky, ale skúmal jeho charakter v intenciách posúdenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, teda či spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zo zmluvy ani z VOP pritom nevyplýva, za čo vlastne sa tento poplatok platí, preto absentuje požiadavka jeho určitosti. Spotrebiteľ tak platí za niečo, čo po materiálnej stránke mu nie je dodané. Pri spotrebiteľských úveroch je pritom nevyhnutné, aby dohodnutými poplatkami sa platilo za skutočné plnenie spotrebiteľovi

a v jeho záujme. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 3.5.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vrchný krajinský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“. Súd dodáva, že tento záver si osvojil aj Krajský súd v Prešove napr. v rozsudku sp. zn. 18Co 109/2011.

Napokon možno poukázať aj na aktuálnu právnu úpravu Občianskeho zákonníka v znení jeho novely účinnej od 13.6.2014, a to novelou č. 102/2014 Z. z.

Vyššie citovanou novelou totiž bol § 53 ods. 4 doplnený o ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky a konkrétne pod písm. t/ bola uvedená zmluvná podmienka, ktorá požaduje od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.

Podľa prechodného ustanovenia v tejto úprave § 879p ustanoveniami § 53 ods. 4 písm. s/ a t/, § 53 ods. 7 a § 614a sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 13.6.2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 13.6.2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 12.6.2014, ak nie je ustanovené inak.

Súdu je z jeho činnosti známe, že v úverových zmluvách žalovaného sa výška administratívneho poplatku odvíja od výšky úveru. Napríklad zo spisu 11C/16/2015 súd zistil, že pri úvere 863,04 Eur poplatok bol 630,68 Eur, pri úvere 2000 Eur poplatok činil 1732 Eur (spis 11C/261/2015) a pri úvere 800 Eur bol poplatok 240 Eur (spis 11C/42/2012). V tomto spore pri úvere 200 Eur činil poplatok 94,75 Eur. Poplatok, ktorý má pokryť náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere však nemôže byť ovplyvnený výškou úveru a to vedie k záveru o tom, že žalovaný týmto pomerne sofistikovaným spôsobom sa snažil opticky vyvolať dojem nižšej úrokovej sadzby, aj keď v skutočnosti administratívny poplatok odvíjajúci sa od výšky úveru vo svojej podstate predstavuje úrok. Poplatok 94,75 Eur predstavuje o niečo viac ako 47% z úveru. Splatnosť úveru pritom bola dohodnutá o niečo menej ako jeden rok, to znamená, že v skutočnosti úroková sadzba by predstavovala cez 80 % p.a., čo by takmer osemnásobne prevýšilo priemernú úrokovú sadzbu obdobných úverov v bankách, keďže podľa internetovej stránky NBS v septembri 2013 pri spotrebiteľskom úvere do 1 roka činila priemerná úroková sadzba 11,75% p.a. Išlo by nepochybne o dohodu o úrokoch v rozpore s dobrými mravmi, čo by spôsobovalo jej neplatnosť zo zákona s poukazom na § 39 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zrejme to bolo motívom pre žalovaného vyhnúť sa takémuto posúdeniu cez stanovenie administratívneho poplatku.

Spotrebiteľ by teda mal platiť administratívny poplatok za dodané skutočné plnenie, musí byť preto predmet administratívneho poplatku určitý a musí byť v primeranej výške. Ak tieto atribúty nie sú splnené, spôsobuje to značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nejedná sa totiž o prípad vylúčenia súdnej kontroly v zmysle § 53 ods. 1 vety druhej, keďže administratívny poplatok nepredstavuje hlavný predmet plnenia úverovej zmluvy (hlavný predmet je poskytnutie úveru za úrok ako to vyplýva z § 497 Obchodného zákonníka), navyše nebol individuálne dojednaný (jeho výšku stanovil žalovaný bez možnosti ovplyvnenia žalobkyňou).

Úspešnej žalobkyni súd v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. priznal náhradu trov konania. Trovy konania žalobkyne pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 413,41 Eur v zmysle § 10 ods. 1, ods. 2, § 13a ods. 1 písm. a), písm. c) a písm. d) v spojení s § 11 ods. 1 vyhlášky, § 13 ods. 3 vyhlášky v znení účinnom od 1.7.2013.

Tarifná odmena podľa § 10 ods. 1, ods. 2 vyhlášky za jeden úkon právnej služby predstavuje 16,60 Eur (z tarifnej hodnoty sporu vo výške 160,00 Eur).

Podľa § 11 ods. 1 vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak

- a) nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami,
- b) klientom je spotrebiteľ a ide o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy, alebo
- c) klientom je fyzická osoba a predmet konania sa týka nehnuteľnosti, ktorá je určená na bývanie alebo slúži jej na bývanie; to neplatí vo veciach vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva.

Podľa § 13 ods. 3 vyhlášky pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach.

V danom prípade bola základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vypočítaná z tarifnej odmeny vo veci s najvyššou hodnotou, t.j. vo výške 64,53 Eur (v roku 2015), resp. 66,00 Eur (v roku 2016) zvýšenej o jednu tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny v druhej veci o sumu 5,53 Eur, t.j. 1/3 zo 16,60 Eur.

Súd priznal tarifnú odmenu vo výške 229,28 Eur za štyri úkony právnej služby tak, ako si ich uplatnil právny zástupca žalobcu:

- prevzatie a prípravu zastúpenia zo dňa 30.7.2015 70,06 Eur
- žaloba zo dňa 26.8.2015 70,06 Eur
- účasť na pojednávaní dňa 22.1.2016 17,83 Eur
- účasť na pojednávaní dňa 15.4.2016 71,33 Eur

Za účasť na pojednávaní dňa 22.1.2016 súd priznal tarifnú odmenu vo výške 17,83 Eur, pretože išlo o zastúpenie na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednania veci a v takom prípade patrí odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny (zo sumy 71,33 Eur, pretože z tejto sumy bola vypočítaná). Rovnako za účasť na pojednávaní dňa 15.4.2016 súd priznal iba sumu 71,33 Eur, pretože v tejto výške si ju uplatnil právny zástupca žalobkyne, hoci by za tento úkon patrila odmena vo výške 71,53 Eur.

Pripočítaný bol aj režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 33,94 Eur, t.j. 2 x 8,39 Eur za rok 2015 a 2 x 8,58 Eur za rok 2016.

Podľa § 15 vyhlášky advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

- a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,
- b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 16 ods. 4 vyhlášky na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 1 vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

V súlade s § 16 ods. 4 vyhlášky a zák. č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov, má právny zástupca vedľajšieho účastníka nárok na náhradu cestovných výdavkov za cestu osobným motorovým vozidlom zn. ŠKODA FABIA na pojednávanie dňa 22.1.2011 na trase Svidník - Prešov - Svidník pri celkovej vzdialenosti 112 km (2 x 76 km), priemernej spotrebe 5,2 l / 100 km, cene PHM vo výške 1,159 Eur / l a základnej náhrade 0,183 Eur / km vo výške 27,25 Eur (základná náhrada 112 km x 0,183 Eur / km = 20,50 Eur a náhrada za spotrebované PHM 112 km x 5,2 l / 100 km x 1,159 Eur / l = 6,75 Eur). Vzhľadom na to, že právny zástupca žalobkyne si uplatnil iba sumu 14,00 Eur, táto

mu aj bola priznaná. Za cestu osobným motorovým vozidlom zn. ŠKODA FABIA na pojednávanie dňa 15.4.2016 na trase Svidník - Prešov - Svidník pri celkovej vzdialenosti 112 km (2 x 76 km), priemernej spotrebe 6,2 l / 100 km, cene PHM vo výške 1,214 Eur / l a základnej náhrade 0,183 Eur / km má právny zástupca žalobkyne nárok na náhradu cestovných výdavkov vo výške 28,93 Eur (základná náhrada 112 km x 0,183 Eur / km = 20,50 Eur a náhrada za spotrebované PHM 112 km x 6,2 l / 100 km x 1,214 Eur / l = 8,43 Eur). Keďže si právny zástupca žalobkyne uplatnil iba sumu 14,56 Eur, táto mu aj bola priznaná.

Zároveň má právny zástupca vedľajšieho účastníka nárok na náhradu za stratu času stráveného cestou na uvedené pojednávanie dňa 22.1.2016 a dňa 15.4.2016 podľa ustanovenia § 17 ods. 1 vyhlášky, a to vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu, pričom 1/60-ina výpočtového základu v roku 2016 je vo výške 14,30 Eur.

Právny zástupca má tak nárok na náhradu za stratu času stráveného cestou na pojednávanie dňa 22.1.2016 a späť za 4 začaté polhodiny á 14,30 Eur vo výške 57,20 Eur, z ktorej si uplatnil iba sumu 28,60 Eur a za stratu času stráveného cestou na pojednávanie dňa 15.4.2016 a späť za 4 začaté polhodiny á 14,30 Eur vo výške 57,20 Eur, z ktorej si uplatnil tiež sumu 28,60 Eur celkovo vo výške 57,20 Eur.

Postupom podľa § 18 ods. 3 vyhl. súd zvýšil odmenu právneho zástupcu za zastupovanie vedľajšieho účastníka o 20 % daň z pridanej hodnoty vo výške 69,80 Eur (t.j. zo základu dane vo výške 348,98 Eur, teda zo sumy 229,28 Eur + 33,94 Eur + 28,56 Eur + 57,20 Eur).

Trovy právneho zastúpenia predstavujú spolu sumu 418,78 Eur.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Keďže žalobkyňu, ktorej bola prisúdená náhrada trov konania zastupoval advokát, v zmysle vyššie citovaného ust. § 149 ods. 1 O.s.p. je žalovaný povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.